

חיפה:	ת"א:	
19:08	19:13	בנישת השבת:
20:18	20:17	יציאת השבת:
20:48	20:48	ר"ת: מפטירים: "ויהי איש אחד"

שופטים יג'

157
עלון מס' 157

העלון מוקדש
ליוזג הגון:

אסתר בינה בת פלורה
רחל בת פלורה
חויה בת זיה

יעקב משה בן צפורה
אורה
מאיר בן צפורה אורה
עורא בן זיה

לרפואה שלמה:
בניין בן נסורת
פלורה בת רוחה

לעילוי נשמה:
אהרון דוד ואסתר
צין בן יעקב ואסתר
פראל בן מרים

חנה בת יצחק ושרה
שרה בת צין וחנה
גבrial דוד בן אדרלה

כмеди שבוע
מתקיים ליום
"לל שישי"

בלחורי היישוב
היקרים משעה
22:00-23:45

כל בית הכנסת או
תורם שיתרמו
100 ש"ח ומעלה
הלימוד יזקוש
לזכותם
להדרות ומסירת
שםות נתן לפנות
לפ洋洋
0583234552

ספרי לי בנ משפחה בעל תשובה שקיבל על עצמו להתקזק ולעשך כל דבר ואפיו עוגנות שתיה שכבר קונים

מוכן עם כשרות שהכל עבר הפרש תרומות ומעשרות, מכל מקום הם מעשרים פעם נספת שמא המדיידה

בכמות לא הייתה כל קר טובה. הבית שלו פעם אחת הביאה לו בסקויט שמצויה בבית מאחרי הספה ושאללה

אותו, האם אבא יכול לעשך את הביסקייט? שאל אותה אבא היכן מצאת אותו? אמרה לו: אחרי הספרה. האבא

כמעט החoir והנסימה נעתקה ממנו, כי רק يوم קודם הוא הניח רעל עכברים מאחרי הספה והbisquit היה נגע

ברעל של העכברים, ולא רוצה לחשב מה היה קורה אליו הבית שליה אוכלת את הביסקייט על הרעל...

כמה חשוב הנדרים הסיגרים ההרחקות וההנחות הטובות שאנו מחדרים בילדים שלנו, זה נשאר להם לכל

החיים.

דברי התורה וההלכות במסדרו ע"י הרב אליהו אילון סוסה שליט"א,
ראש ישיבת חי אברהם ומורה צדק בעיר בני ברק

בסיועו של דשמיא
הקדשה
המרכזית
להצלחת ורווחת
בניין בן נסורת
משפחת שמיאן
ברג"ש

פרשת נושא

יש לך איפוא?

אל תיגע بي אמר הילד הקדוש במירון....

בפרשה מבואר על הנזיר, שקיבל על עצמו נזירות, להתחזקות ברוחניות ושמירה.
בזמן הנזירות חז"ל מציעים איזה טיפ לנזיר שלא יפול בנזירות שלו ויצילו לעמוד במשימה שלקה על עצמו.

ఈ סטוריה שחורה

'סטוריה שחורה אמרין לנזר לא תקרב'. נסביר - 'סבב' סביב אומרים לנזר, ולכרם אל תתקרב'.

כלומר נזיר שקיבל על עצמו נזירות ועליו להתרחק מין, אומרים לו כשאתה הולך בדרך הבית או לבית הכנסת או לכול אל לעובדה, אל תעבור ליד כרם ענבים. כיוון שאתה עלול בטעות לחתת אשכול ענבים ולסחוט אותו לתוך הפה שלך כמו יין, ואז תעבור על הנזר של הנזירות שקיבלת על עצמן להתנזר מין.

ולכן עדיף שתתרחק ותעשה סיבוב גודל והעיקר לא לעبور ליד כרם ענבים.

ఈ סיכון מסוכן

כלינו מכירים את האביזר שנקרו אסכים, השם המקורי שלו הוא אינו סיכון אלא 'חותך', כמו כל דבר שנקרו על שם הפעולה שלו, ולמה נקרא שמו סיכון? כי הוא מסוכן. ככלומר אנשים עשו הרחקה מהאביזר החותך, על ידי תיאור שם שיגורם לכל מי משתמש בחותך כלומר בסיכון להיזהר מאד כי הוא מסוכן. נמצא שככל העולם דואג לעשות כל מיני הרחקות בשבייל להיזהרה.

ఈ מוקצה

במשנה באבות פרק א' כתוב "ועשו סייג לתורה" דבר זה נלמד מהפסק של "ועשו משמרת למשמרת" שצרכיהם לעשות כל מיני הרחקות, ולדוגמא הסיבה שאסור לגעת בפטיש או במנברג בשבת, שאנו חוששים שמא יבוא לעשות מלacula, וכמבואר ברמב"ם בהלכות שבת. ככלומר חכמים עשו מיני הרחקות בשבייל להרחק את האדם מאיוסרים.

ఈ אבא, אפשר לאכול מהביסקוויט?

סיפור לי בנ משפחה בעל תשובה שקיבל על עצמו להתקזק ולעשך כל דבר ואפיו עוגנות שתיה שכבר קונים מוכן עם כשרות שהכל עבר הפרש תרומות ומעשרות, מכל מקום הם מעשרים פעם נספת שמא המדיידה בכמות לא הייתה כל קר טובה. הבית שלו פעם אחת הביאה לו בסקויט שמצויה בבית מאחרי הספה ושאללה אותו, האם אבא יכול לעשך את הביסקייט? שאל אותה אבא היכן מצאת אותו? אמרה לו: אחרי הספרה. האבא כמעט החoir והנסימה נעתקה ממנו, כי רק יום קודם הוא הניח רעל עכברים מאחרי הספה והbisquit היה נגע ברעל של העכברים, ולא רוצה לחשב מה היה קורה אליו הבית שליה אוכلت את הביסקייט על הרעל...

כמה חשוב הנדרים הסיגרים ההרחקות וההנחות הטובות שאנו מחדרים בילדים שלנו, זה נשאר להם לכל החיים.

כמו כן זה עוזר להם לשמרה רוחנית, וככל שיש הנחות טובות, זה שומר שלא נרד למיטה למיטה.

ఈ לך איפוא? אל תיגע בי.... אמר הילד הקדוש!

שמעתי סיפור מצמרר ואביה אותו כמו ששמעתי והקריאו לי מתוך קטע שפօرسם בעיתונות.

את הסיפור סיפור בעל המעשה בעצמו אחד מקודשי מירון יהושע אנגלרד ז"ל שנמחץ למות באסון מירון תשפ"א היה נער בן 12 היה שם בחור דתי מזרם המזרחי שראה את האסון מול עיניו ועם כל הקושי כפי שמספר ועם המראות המזעדיות איך שאנשים נמחצים אחד על השני לממות, 'ה'ירחם', הוא דיבר את הילד יהושע אנגלרד שהוא עדין נושם וחוי, וניסה למשור אותו מתוך ערימת הנזיפות. אך הילד דיבר את האדם הדתי עם האיפוא תלי' בצד החגורה, ואמר לו את המפשט המצמרר 'יש לך איפוא? אל תיגע בי...' האיש לא ידע מה לעשות אך בתושיה גדולה לא התינחס לדברי הילד ונסיה למשור אותו מערימות הנזיפות ולהציג אותו, אך לא הצליח עד שהוא נפטר כשלא יכול לנשום.. ה'ישמרנו'.

רשות הרכבים:

אין ספק הילד לא אחז את המשמעות של החיים שלו שם בסכנה, וברור שאיילו היה מבין שהוא עומד למות, היה מניש יד לעזרה.

וגם ברור שלע פי ההלכה חובה להציג יהודי גם במצב כזה ולא לעמוד על דם רעך ופיקוח נפש דוחה כל התורה כולל. אבל ניתן לומר כי ההורים עשו עבודה טيبة ועוד איזו עבודה טוביה. להשיקו בילד את הערכיהם והמושגים של מכשיר איזיפון אשרלן, גולדן, ואסכלט אמבר ושותן. חמוץ בלא נזקנות של חברה אובייבתית ואובייבתית. איזו חברה אובייבתית ואשי חברה אובייבתית אשרלן, גולדן, ואסכלט אמבר ושותן. חמוץ בלא נזקנות של חברה אובייבתית ואובייבתית.

עבירות חמורות, הם ערך שנעשה חלק ממינו עד כדי שוגם בזמן כל כך קשה של סכנת חיים הילד מבין

אמנם כשהיא גדול קצת הי' מאזנים ההורים אצל הילד את הערכיהם וסדריו עדיפויות, רק שהוא כבר נלקח לבית עולמו.

כשהילד קטן, והנפש רכה, הוא קולט כמו ספוג, וזה הזמן ליפוי הגוף והמוחות שלו, להטמייע בו ערכים והרחקות שישמרו אותו כSIGNEL.

בצלחה.

שבת שלום ומבורך!

אבל מבקש שיתפלל בבית הכנסת שלו והוא רוצה בישיבה

שאלה: אני גור בברק ולומד בישיבה נדירה בבני ברק, ואני שלי מבקש ממשי לבודא להתפלל איתו בשחרית של שבת, ואני מעדיף להתפלל בישיבה שלי. האם אני חייב לשימוש לאבבא שלי?

תשובה: ראשית, אשרי השואל ואשרי חלקו!!

במשנה פרק ד' מסכת תמייד מבואר שהכהנים היו הולכים להתפלל בלשכת הגזית. וצריך להבהיר מדויק מה הכהנים היו עוזבים את מקום השרתת השכינה בבית המקדש, והולכים להתפלל במקום של לשכת הגזית שזה המקום של הסנהדרין שבו יושבים למדוד תורה?

בair הרא"ש שם תחילת פרק ה: 'טיפולתו של אדם נשמעת במקום ד' אמות של תורה'.

לכן בזואדי יש מעלה גודלה יותר להתפלל במקום שלומדים בו תורה מאשר מבית הכנסת שלא לומדים בו תורה, שם מקום שלומדים בו תורה עדיף על פני בית המקדש בזואדי שעדיף על בית הכנסת שהוא רק בית מקדש מעט.

גם אם המקום שאבוי מתפלל בו לומדים שם כנון שהוא משמש לשאר ימות השבעה בכלל, מכל מקום גם בזה יש דרבנות שבודאי שיש הבדל בין ישיבה שלומדים שם תורה כל היום ובילוות וערבי שבתות לבין כולל שלומדים רק בחולק של היום. ואיך שלא יהיה מה שברור שיש הבדל נוסף בין מקום לימוד תורה לבין מקום שהוא עצמו לומד בו תורה, שזו מעלה גודלה יתר כמבער בוגרמן ברכות דף ח' עמוד א' רב אמי ורב אסי ע"ג דהו להו תלישר בתיה כניסתא לא הווע מצלי היכא דהו גרס' ביאור: רב אמי ורב אסי אפי'ו שהיה להם במקום שבו גרים י"ג בתיה כניסה מכל מקום לא היו מתפללים אלא במקום שם היו

לגביה תקיעת שופר נחלקו הפוסקים האם יותר נכון לתקוע על הבימה שכן שכ התורה גדול יותר מכח התפילה, ולכן עדיף שהתקיעת שופר השlich ציבור. נמננו ונמרנו שעדיף לתקוע על הבימה כיון שכ התורה גדול יותר מכח התפילה, ולכן עדיף שהתקיעת שופר תעלה ביחיד עם הכהן של תורה מהבימה.

מכאן הוכחה ריבי אברם פאם צא"ל שם באופן שבחור רוץ להתפלל בישיבה ואביו לא רוצה, לא מחייב לשבועו לו.

הזהילים המרכז
במדי שבת מתקיימים זההילים
בשעה אחד ורבע בבית הכנסת
שירת ירושלים שיכון ה' ב'
קבלת העלוון לקריאה או הדר
טיפים/הארות/הערות/תרומות
שלחו למייל הקשר בכתובו
ntoshabat@gmail.com

העלוגים עלו לרשא!!!

תודה רבה לר' שליט"א
על ההשכלה מומנו בכתיבת
מאמרי ההוראה הנלמדים מדורתנו
מקדושה ומיתויים דרך חינוך ישראלי
מתוך הפרשה
ותודה רבה לכל תורמי תומכי
ומסייעי העלון ישלם ה' שכרכם
ברוחניות ובגשמיות אמן